

До Конституційного Суду України
вул. Жилянська, буд. 14, м. Київ,
01033.

Підпригори Віталія Павловича.

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

Про офіційне тлумачення положень статті 58 Конституції України та статті 8 Конституції України

Керуючись п. 2 ст. 150 Конституції України, ч. 4 ст. 13, ст. 42, ст. 43,
Закону України «Про Конституційний Суд України», -

Прошу Конституційний Суд України :

1. Надати офіційне тлумачення положення статті 58 Конституції України, щодо Законів та інших нормативно-правових актів, які не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи. Ніхто не може відповідати, за діяння, які на час їх вчинення не визнавались законом як правопорушення, а саме :

Ст. 58 – Закони та інші нормативно-правові акти, не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи. Ніхто не може відповідати за діяння, які на час їх вчинення не визнавались законом як правопорушення.

2. Надати офіційне тлумачення положення статті 8 Конституції України, що в Україні визнається і діє принцип верховенства права.

Ст. 8 – Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.

Предмет необхідного тлумачення :

1). Чи відповідає відповідь Верховного Суду України від 17.03.2016 року № 5-276 сі 15, з посиланням на статті 444, 445, 446, 447, 448, 449 Чинного Кримінального процесуального Кодексу України в редакції Закону №192-VIII, - статті 58 Конституції України і статті 8 Конституції України.

В статті 58 Конституції України зазначено : Закони та інші нормативні акти не мають зворотної дії в часі.

А з відповіді Верховного Суду України від 17.03.2016 року ми бачимо, що Закони та інші нормативні правові акти мають зворотною дію в часі до

Також в статті 58 Конституції України записано : Ніхто не може відповідати за діяння, які на час їх вчинення не визнавалися законом як правопорушення.

А з відповіді Верховного Суду України від 17.03.2016 року ми бачимо, що може відповідати за діяння, які на час вчинення не визнавалися законом як правопорушення.

В статті 8 Конституції України зазначено : Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

А з відповіді Верховного Суду України від 17.03.2016 року ми бачимо, що відповідь ВСУ не відповідає Конституції України.

В статті 8 Конституції України записано : Норми Конституції України є нормами прямої дії.

А з відповіді Верховного Суду України від 17.03.2016 року ми бачимо, що нормами прямої дії для ВСУ є чинний КПК України в редакції Закону №192-VIII.

2). Чи відповідає Відповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 20.04.2016 року статті 58 і статті 8 Конституції України.

Замість того, щоб дотримуватися ст. 14 і ст. 15 Закону України про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини :

- ст. 14. Уповноважений зобов'язаний додержуватися Конституції України.
- ст. 15. Акти реагування.

і замість того, щоб звернутися до Конституції України, як і вимагав від Уповноваженого, то О.В. Островська - начальник Управління з питань дотримання процесуального законодавства рішила ще більш порушити Конституцію України пропонуючи діяти по чинному КПК, прямо нав'язувала не дотримуватися Конституції. Відповідь Островської О.В. додається нижче.

Секретаріат Уповноваженого не відреагував як слід на порушення Конституційних прав людини і громадянина тому що згідно ст. 14 Уповноважений зобов'язаний був додержуватися Конституції України і Законів України, а згідно ст. 15 Уповноважений зобов'язаний був звернутися з Конституційним поданням до Конституційного Суду України щоб захистити Конституційні права людини і громадянина

З відповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 20.04.2016 року ми бачимо, що закони та інші нормативно-правові акти мають зворотно дію в часі до , також може відповідати за діяння, які на час вчинення не визнавались законом як правопорушення.

Також ми бачимо з відповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 20.04.2016 року, що відповідь не відповідає Конституції України, її статті 8, в якій зазначено : Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Норми Конституції є нормами прямої дії.

З відповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 20.04.2016 року ми бачимо, що нормами прямої дії для Уповноваженого є чинний КПК України в редакції Закону №192-VIII, а не Конституція України.

3). Чи відповідають статті 58 і статті 8 Конституції України
Ухвала Апеляційного суду Кіровоградської області України від 22.02.2013 року та **Ухвала Вишого Спеціалізованого Суду України** від 16.07.2013 року, які ухвалені по чинному Кримінальному процесуальному Законодавству України станом на 2013 рік, не дивлячись на те, що стаття 58 і стаття 8 Конституції України зобов'язують у випадку , переглядати вирок обласного суду від 16.11.1994 року по нововиявленим обставинам виключно по Законодавству 1994 року, тобто враховуючи положення статей 397 – 400 Кримінально – процесуального Кодексу України, редакції 1960 року.

В статті 58 Конституції України зазначено : Ніхто не може відповідати за діяння, які на час їх вчинення не визнавались законом як правопорушення.

Але з ухвалених Ухвал від 22.02.2013 року і 16.07.2013 року по чинному КПК України станом 2013 року ми бачимо, що може відповідати за діяння, які на час їх вчинення не визнавались законом як правопорушення.

В статті 58 Конституції України зазначено : Закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі.

А з ухвалених Ухвал від 22.02.2013 року і 16.07.2013 року по чинному КПК ми бачимо, що закони та інші нормативно-правові акти мають зворотною дію в часі.

Згідно статті 8 Конституції України

- Ухвала Апеляційного суду області від 22.02.2013 року і
 - Ухвала Вишого Спеціалізованого Суду України від 16.07.2013 року
- повинні відповідати Конституції України, але вищевказані Ухвали не відповідають статті 58 і статті 8 Конституції України.

Обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України

Необхідність офіційного тлумачення статті 58 Конституції України та статті 8 Конституції України є необхідним у зв'язку з наявністю неоднозначного і неправомірного їх застосування :

- Верховним Судом України, відповідь від 17.03.2016 року;
- ухвалення Ухвали Апеляційного суду області України від 22.02.2013 року;
- ухвалення Ухвали Вишого Спеціалізованого Суду України від 16.07.2013 року.

Необхідність офіційного тлумачення обґрунтовується тим , що Верховний Суд України, Апеляційний суд області і Вищий Спеціалізований Суд неоднозначно застосовують положення

- Статті 58 Конституції України :
Закони та інші нормативно-правові акти, не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.
Ніхто не може відповідати за діяння, які на час їх вчинення не визнавались законом як правопорушення.
- Статті 8 Конституції України :
Конституція України має найвищу юридичну силу.
Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.
Норми конституції України є нормами прямої дії.

Зокрема, звернувся до Верховного Суду України з «Протестом в порядку нагляду, згідно ст. 384 Кримінально-процесуального Кодексу України, редакції 1960 року, як того вимагає стаття 58 Конституції України» та отримав відповідь ВСУ № 5-276 сі 15 від 17.03.2016 року (додається до звернення), з якої вбачається, що Верховний Суд України проігнорував положення статті 58 Конституції України та статті 8 Конституції України, а саме не прийняв до розгляду «Протест в порядку нагляду, згідно ст. 384 КПК України 1960 року, як того вимагає ст. 58 Конституції України», стаття 8 Конституції України.

Вимоги статті 445 Кримінального процесуального Кодексу України в редакції Закону № 192 – VIII, а також вимоги статей 447, 448, 449 Кримінального процесуального Кодексу України в редакції Закону № 192 -VIII мають силу тільки з 26.03.2015 року,

тому, до та до його справи по Вироку обласного суду від 16.11.1994 року застосовуватися не можуть, так як статтею 58 Конституції України передбачено, що «Закони та інші нормативно-правові акти, не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи. Ніхто не може відповідати за діяння, які на час їх вчинення не визнавались законом як правопорушення».

Відповідно до вимог ст. 58 Конституції України вважає, що вирок обласного суду від 16.11.1994 року може переглядатися, як в порядку нагляду так і по нововиявленим обставинам виключно по Законодавству 1994 року, тобто по **КПК 1960 року,** а тому відповідь Верховного Суду України від 17.03.2016 року з посиланням на чинний КПК України в редакції Закону № 192- VIII і Ухвали від 22.03.2013 року і від 16.07.2013 року ухвалені по чинному КПК України станом на 2013 рік не відповідають Конституції України і являються незаконними і мають бути скасованими.

Рішення Верховного Суду України про відмову
- в перегляді Вироку суду в порядку нагляду та
- в перегляді Вироку по нововиявленим обставинам по чинному КПК (Ухвала від 22.02.2013 року і Ухвала від 16.07.2013 року) призвело до порушення конституційних прав і свобод людини і громадянина, а протиправна відмова в перегляді «Протесту в порядку нагляду» автоматично тягне за собою не відновлення вже порушених прав згідно Європейської Конвенції з прав людини :

- порушено право на справедливий розгляд справи і справа була розглянута з порушенням норм національного законодавства, ст. 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод;

- порушено право на перегляд рішення судом Вищої інстанції, як особи визнаною винною у вчиненні злочину, ст. 2 Протоколу № 7 до Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод;
- порушено право на справедливу сатисфакцію, передбачену законом, ст.41 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод.

Сказати, що порушення Конституційних прав людини і громадянина, про порушення прав згідно Європейської Конвенції з прав людини це все одно що нічого не сказати...

Незаконним Вироком обласного суду від 16.11.1994 року було не тільки порушені вищевказані права, а фактично зруйновано життя і здоров'я .. тобто саме дороге і безцінне, те, що ніхто і ніколи не поверне і не відновить...

А незаконні Ухвала від 22.03.2013 року і Ухвала від 16.07.2013 року продовжують руйнувати життя і здоров'я, як і відповіді з Верховного Суду України від 17.03.2016 року так і відповідь від Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 20.04.2016 року.

І це беззаконня немає кому зупинити!

Виходить, - засудити людину (допустивши суддівську помилку) легко, а от виправити суддівську помилку, переглянути і визнати ті обставини, що виправдовують особу, - це вже понад силу..., і складається таке враження нікому не потрібно...

Незаконно засуджують в Україні дуже швидко і з великим бажанням (Вирок обласного суду від 16.11.1994 року), а от визнати обставини, що виправдовують засудженого ніхто не спішить, не бажає і навіть перешкоджають...

І це при тому, що постійно проживає в Україні і на нього поширюються всі Права і всі Закони і мабуть Конституція України.

І його ніхто не викрадав до Росії як Надію Савченко.

І руйнують життя і здоров'я не російський агресор Путін В.В., а корумпована суддівська система України і кругова порука в ній.

Крім того, не застосування Верховним Судом України статті 58 Конституції України та статті 8 Конституції України, як наслідок прийняття рішення про відмову у перегляді в порядку нагляду, що призвело до порушення конституційних прав і свобод людини і громадянина, саме

- Прав, гарантованих частиною 2 статті 55 Конституції України («Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб»).
- Прав, гарантованих частиною 2 статті 8 Конституції України («Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується»).

З метою забезпечення реалізації та захисту Конституційних прав громадянина і інших громадян України, визначення вірного застосування зазначених норм, враховуючи актуальність цього звернення в світі законодавчої неврегульованості, необхідно надати офіційне тлумачення

статті 58 Конституції України та статті 8 Конституції України.

Враховуючи викладене, у зв'язку з порушення принципу верховенства Конституції України положеннями Законами чинного КПК станом на 2013 рік і в редакції Закону №192- VIII та виходячи з основного завдання Конституційного Суду - гарантувати верховенства Конституції України, як Основного Закону держави на всій території України (ст. 2 Закону України «Про Конституційний Суд України»)

ПРОШУ
Конституційний Суд України

про відкриття провадження за вищевказаним зверненням

Додатки :

1. Копія відповіді Верховного Суду України від 17.03.2016 року
№ 5-276 сі 15.
2. Вирок обласного суду з мокрою печаткою від 16.11.1994 року (додається в додатках з Протестом від 26.02.2016 року).
3. Ухвала Апеляційного суду області з мокрою печаткою від 22.02.2013 року (додається в додатках з Протестом від 26.02.2016 року).
4. Ухвала Вишого Спеціалізованого Суду з мокрою печаткою від 16.07.2013 року (додається в додатках з Протестом від 26.02.2016 року).
5. Текст статті 58 Конституції України.

6. Текст статті 8 Конституції України.
4. Витяг з КПК України станом на 2013 рік.
5. Витяг з КПК України в редакції Закону № 192 – VIII.
6. Заява до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 29.03.2016 року.
7. Відповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 20.04.2016 року.
8. Протест, в порядку нагляду, згідно статті 384 КПК. редакції 1960 року, як того вимагає ст. 58 Конституції України (з 28 додатками до нього. у вигляді, в якому він подавався до Верховного Суду України) від 26.02.2016 року.

Конституційне звернення з додатками подається в трьох примірниках.

«25» травня 2016 р.

Підпригора Віталій Павлович